

Zasada, w myśl której jedynie elementy oznaczeń pozbawione charakteru odróżniającego nie wpływają na prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd, znajduje w końcu wyraz również w orzecznictwie Sądu, zgodnie z którym, krąg odbiorców nie uzna elementu opisowego stanowiącego część złożonego znaku towarowego za element odróżniający i dominujący w całościowym wrażeniu wywieranym przez ten znak.

(¹) Dz.U. 2009 L 78, s. 1

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 25 października 2012 r. w sprawie T-161/06 Arbos, Gesellschaft für Musik und Theater przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 24 grudnia 2012 r. przez Arbos, Gesellschaft für Musik und Theater

(Sprawa C-615/12 P)

(2013/C 63/21)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Arbos, Gesellschaft für Musik und Theater (przedstawiciel: H. Karl, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 25 października 2012 r. w sprawie T-161/06 w całości i wydanie rozstrzygnięcia w sprawie przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej;
- posiłkowo odesłanie sprawy do Sądu.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie uzasadnia je naruszeniem przepisów postępowania, których niezgodne z prawem zastosowanie spowodowało odrzucenie skargi jako niedopuszczalnej, co przyniosło szkodę interesom wnoszącego odwołanie, a także naruszeniem prawa Unii przez Sąd.

W swoim rozstrzygnięciu Sąd odrzucił skargę jako niedopuszczalną, gdyż nie była ona jego zdaniem wystarczająco uzasadniona w odniesieniu do podstawy prawnej i tym samym nie spełnienia wymogów art. 44 § 1 lit. c) regulaminu postępowania. Nie odzwierciedlają tego akta sprawy. Wymogi art. 44 § 1 lit. c) regulaminu postępowania zostały zastosowane arbitralnie i sprzecznie z celem uregulowania.

Sąd ponadto nie uwzględnił w ogóle dalszych wywodów zawartych w replice wnoszącego odwołanie, a także argumentów

ujętych w jego uwagach dotyczących zarzutu niedopuszczalności w odniesieniu do kwestii zasadności na podstawie art. 44 § 1 lit. c) regulaminu postępowania bądź uwzględnił je tylko dla celu uargumentowania ich wadliwości i tym samym niezgodnie z regulaminem postępowania i przy pominięciu wszystkich argumentów odrzucił dopuszczalność skargi.

Sąd poprzez swoje orzeczenie o odrzuceniu skargi jako niedopuszczalnej podjął rozstrzygnięcie, które mogłoby już zostać podjęte i zaskarżone w tej postaci już w roku 2007 r., i tym samym naruszył wszelkie wymogi przewidywalności, przejrzystości i skuteczności postępowania. Nie przeprowadzono zatem rzetelnego i zrównoważonego postępowania.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 2 stycznia 2013 r. — Cartier Parfums — Lunettes SAS, Axa Corporate Solutions Assurance SA przeciwko Ziegler France SA, Montgomery Transports SARL, Inko Trade SRO, Jaroslave Mateja, Groupama Transport

(Sprawa C-1/13)

(2013/C 63/22)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Cartier Parfums — Lunettes SAS, Axa Corporate Solutions Assurance SA

Strona pozwana: Ziegler France SA, Montgomery Transports SARL, Inko Trade SRO, Jaroslave Mateja, Groupama Transport

Pytania prejudycjalne

Czy art. 27 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (¹) należy interpretować w ten sposób, że jurysdykcja sądu, przed który najpierw wytoczono powództwo zostaje stwierdzona, bądź jeżeli żadna ze stron nie podniosła braku jego jurysdykcji, bądź sąd ten ustalił swą jurysdykcję na mocy decyzji niewzruszalnej z jakiegokolwiek powodu, w szczególności wyczerpania środków prawnych?

(¹) Dz.U. 2001, L 12, s. 1.